
Gömöry Katalin
A HALOTTI BESZÉDRŐL

Drága Professzornőm, dr. Gyárfás Ágnes!

Az Ősi Gyökér XXXI. Évfolyam 4. számából részesültem az élményben, amit a Tulipán tábla és a H.B. új és igaz értelmezése, s a kettő kapcsolata jelent.

Ha már szóba állasz olyannal, aki csak a Ti szemetekkel és tudásotokkal lát bele a hieroglifek és ékes ékírások titkaiba – szeretnék valamit hozzá tenni (vak tyúk is talál szemet alapon).

Az ember lénye valóban három egységből adatik:

1. a test   ami elkorhad, de génjeiben (szerintem, szavammal fajmagvainkban, fajunk magvaiban tovább él).
2. a lélek   ami ugyanúgy öröklődik, akár a test. Őseinkben éltünk és Ők élnek bennünk tovább.
3. a szellem ebben vagyunk a Mindenség Gyermeke. Az Isteni Szikra ez, nálam: Szellem-pöhöly.
Ez hordozza a küldetéstudatot és a Lelkiismeretet.

A lélek: éltető erő "Nálad. És a „púr” fogalomhoz példaként a purgolt írod.

Őseink – kikelvén magukból a Ház Tűzben élnek, ebből pattan elő annak parazsából a tűzből pattant legény. Ősanyáink ezért szültek a Tűz, Házi Tűz tövénél. A Házi Tűzből, az ott áttelelő Ősökből kapott lelket az újszülött. Nem gondolod-e, hogy a púr = par+ázs?...

Dr. Somos Zsuzsanna
A Halotti Beszédéről

Kedves Gyárfás Ágnes!

Nagyon örültem annak, hogy széles perspektusból foglalkozott a Turul-eredettel, ami már nagyon-nagyon hiányzott! Ezen kívül még két fájdalmas hiatust érzek:

1.) a legcsodálatosabb nyelvemlékünknek, a Halotti Beszédnek méltánytalan értelmezését és

tárgyalását

2.) az esztergomi oroszánok ügyét (Péli Zoltán Gábor: Corona Stephani).

A Halotti Beszédéről összeszedett gondolatokat mellékelem. Ön talán sikeresebb lesz, mint én magam, aki pedig Prof. Dr. Vizi E. Szilveszterrel, az MTA elnökével is tárgyaltam erről, továbbá levelet írtam Dr. Sólyom László köztársasági elnöknek. Sajnálatos, hogy még Hankó Ildikó, Melocco Miklós, vagy Marton Veronika sem tudják az igazat! Mit várhatunk másoktól?! Figyelmébe ajánlom a mellékelt kis összeállítástomat.

Mikó Tibor
Felvidéki zenész bemutatkozik

Tisztelt Hölgem!

Talán már nem is emlékszik arra a furulyásra, akinek még tavaly november vége felé adta oda a névjegyet a miskolci sétáló utcán. Én vagyok az az utcazenész, nevem Mikó Tibor. Sokáig haboztam e levél megírásával, de lelki szükség-szerűségből nem hagyhatom válaszolatlanul az Ön akkori nagylelkűségét és kedvességét.

Indítványa szerint tán érdemes lenne megismerkednem Hampó Józseffel közös furulyázgatás céljából, a gondolat megtisztelő, s bár nincs kifogásom az együttzenélés ellen, rövidtávon nem tervezek külön energiát áldozni ilyesmire. Különben sem vagyok képzett zenész, amit tudok autodidakta módon sajátítottam el.

Hogy ki és mi vagyok én valójában? Röviden ennyit írhatok: Felvidéki magyarként Szepsiben élek, ez egy zömmel magyarulta kis város Kassától 30 km-re (dél)nyugatra. Az itteni magyar tannyelvű gimnáziumban szereztem érettségit még 1989-ben. Azóta hol ezt csinálom, hol azt, de többnyire semmit (ilyenkor meditálok).

Négy éve foglalkozok utcazenéléssel, először hegedültem, de praktikus megfontolásból furulyázásra váltottam, furulyával játszani és cipekedni is könnyebb.

Mellékelek egy fénymásolatot, amely egy tavalyelőtt rólam megjelent újságcikk másolata. Hát igen, néha verseket is írok és olykor itt-ott megzenésítve elő is adom őket akár zeneszerzőnek is mondhatnám magam, bár a kottát annyira nem is-

merem, hogy le is tudjam jegyezni a zenémet.

Amúgy nőtlen és káros szenvedélyektől mentes vagyok, itthon a szüleimmel lakom, bár az elmúlt évet szinte teljes egészében Debrecenben töltöttem, egy kedvező szálláslehetőség mellett megtudtam ott élni a zenémből és még egy alapfokú számítógép-kezelői tanfolyamot is elvégeztem, bár sok hasznát nem láttam eddig, de legalább tudok Internetezni. Miskolcon többnyire csak olyankor játszok, ha Debrecenből jövet, vagy odafelé menet átutazóban van időm egy pár órát ott tölteni. Ez nem gyakran, de azért évente nem egyszer előfordul.

Többször is lehetnék Miskolcon, ha a városban lenne egy kedvező szálláslehetőségem.

Nagy terveim nincsenek, ám márciusban készülök egy felvidéki verséneklő versenyre, s tán az áprilisi döntőbe is eljutok majd. Aztán idővel esetleg újra visszatérek Debrecenbe, akár hosszabb időre is.

A névjegykártyáján két cím is szerepel, emlémem nem baj, hogy ezt választottam.

Végül megjegyzem köszönöm az adományt és a jóindulatát!

Tisztelettel:
Mikó Tibor

Címem:

ŠKOLSKÁ u. 7;

MOLDAVA "/B; (ez magyarul Szepsi)

04501 SZLOVÁKIA

Telefon: 00/42/55/460-3463

E-mail: lantoslantos@freemail.hu

A felvidék száz csodája

*Ha lelked még mesés csodákra vágyik,
Eljönöd hát a Felvidékre kell!
Hidd el ki Bártfának vizében ázik,
Könnyen fog majd a sírből kelni fel.
Bámuld meg jól a Szádelői-völgyet,
Mely nagy királyainkat óvta meg,
Csodás menekvést ott most is remélhet,
Kinek nevével gondja rengeteg.
Nézd Krasznahorkát; ott a büszke vár,
Dicső múltunk kacsint a várfalon,
Nem lekvárfiktól tartós itt e hon!
Vidékünk száz csodája ránk mi vár,
Ám legnagyobb, ha egy szép szombaton
Táncot jár a rím Rimaszombaton!*

Szepsi Lantos Mikó

(A fenti versem utolsó két sorának magyarázata a következő: minden évben Rimaszombaton rendezik meg a felvidéki magyarság legnagyobb szabású szavalóversenyének döntőjét. Ilyenkor két napig rengeteg vers és rím hangzik el, s ilyenkor táncol a rím sorról sorra Rimaszombaton.)

Rózsás János
A dalokról

Kedves Ágnes!

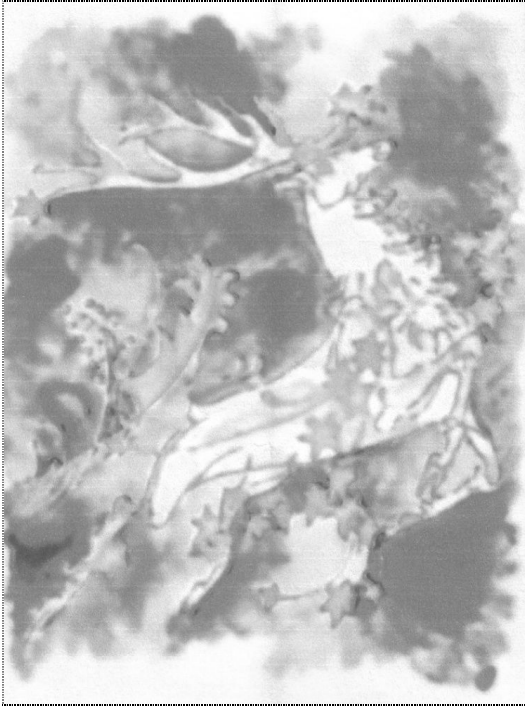
Tegnap megérkezett az ŐSI GYÖKÉR 2007/4. száma. Nagyon köszönöm a „két munkanap” közlését, megtisztelő számomra mindig, ha valamely írásom napvilágot láthat a rangos és nívós folyóiratban.

Nagyon köszönöm a Daloskönyvet is. Ha visszaemlékszem az 1930-as évek polgári iskola énekes könyveire, hasonló érzéssel lapoztam át ezt a kis könyvecskét. Érdekes módon, mi már Kodály-módszerrel tanultunk énekelni, és sokat merítettünk a népdalokból, külön tudatosítva az ősi pentatonikus skálára épülő dalokat.

Annak alapján Kazahsztánban a kazah rabtársakkal tudtam azonosítani dallamkincsünk ősi gyökereit! Persze, csak annyit tudtam, hogy közös mongol az eredetünk, de a hun népeken keresztül, jóval közelebbi kötődésről halvány fogalmam sem volt. A tankönyveink a finn-ugor rokonság „szilárd” talaján álltak.

A hazafias dalokat könnyes szemmel olvasom azokból is gyermekkorom izzó hazaszeretete köszön vissza. Istenem! Nem az idő kerekét szeretném visszafordítani, csak a magyar öntudatra ébredést, az azonosságtudatot, a gyökereinkhez való ragaszkodást sírom vissza. Szeretném, ha lenne, ébredés a marxizmust felváltó fogyasztói társadalom ájulatóból! Hogyan lehet a több nemzedéken keresztül tudatosan rombolt nemzettudatunkat közvetíteni a kései nemzedékek számára, amikor a hiteles tanúk és tanúságtevők egyre rohamosabban távoznak az élők sorából? De minden poklon keresztül hiszek nemzetünk isteni küldetésében, hiszem és remélem Magyarország feltámadását!

Körmendi Gitta
köszönőlevele, versei,
alkotótársainak üvegfestményei és portréi

Varga Zsuzsanna: Csudaszarvas - üvegfestmény

Kedves Ágnes!

Nagy örömmel fogadtam a mives kivitelű és értékes tartalommal bíró Daloskönyvet, melyből – úgy gondolom tévedésből, – két darabot is kaptam. Hogyha eltekintek a tévedés lehetőségétől, akkor a gondviselés jóságának tudhatom be ezt. Ugyanis már az első kötet érkezése után azonnal eldöntöttem, hogy férjem édesapjának, Szerencs város díszpolgárának, a 85 éves, gyémánt oklevelű *tanító - kántornak ajándékozom* azt. Úgy vélem, senki sem örülhetne nála jobban annak, hogy újra felidézheti azokat a dalokat, melyeket egykor diákként, majd később tanítóként is énekelhetett. Megjegyzem, a szerencsi református kórus tagjaként, mind a mai napig is tiszta szívből dalol.

Ajándékotokért cserébe, kérlek, fogadjátok szeretettel aprócska (3 fős) alkotóműhelyünk bemutatkozó anyagát, mely azon törekvéseinket prezentálja, hogy ki-ki a számára kijelölt helyen, saját talentuma szerint, miként képes tenni azért,

hogy egy újabb színes szál fonódhasson a jelen tarka szőttesébe.

Vándorkiállításunk alapötletét eredetileg egyféle „mentális” akadálymentesítés eszközeként szántam, aztán rájöttem arra, hogy saját gondolatisággal kiegészítve, jó szolgálatot tehet egy elfogadóbb világszemlélet kialakítása mellett az ébredés, és tudatosodás folyamatának felgyorsításában is. Nagy-nagy szükségét látom ennek.

Szeretettel teszem kezébe „VILÁGUNK”-at, annak árnyaival, és fényeivel együtt.

Munkádhoz sok sikert, értő, érző, elfogadó szeretetet, mindennapjaidhoz örömteli megelégedéseket kívánok.

Varga Zsuzsanna: Egységben - üvegfestmény